

THOMAS BACH

«Només som font d'inspiració»

Thomas Bach, el president del Comitè Olímpic Internacional, ofereix una entrevista a *Der Spiegel* sobre les lleis homòfobes, la candidatura d'Hamburg per al 2024 i els límits de l'associació en la defensa dels drets humans.

Lukas Eberle and Maik Grobektöfer
© *Der Spiegel*

Senyor Bach, quan va assistir per última vegada a un festival esportiu alemany o va veure un partit de la lliga regional de futbol?

—Sent-li honest, fa prou temps. No em resulta fàcil veure partits de la lliga regional.

—Per què?

—En primer lloc, perquè no dispo de tant de temps. Quan poso atenció en un club, de seguida comença el

problema. La gent dels pobles veïns es pregunta: per què va a veure'ls a ells i no a nosaltres?

—No hauria de tenir interès el president del COI per allò que ocorre al carrer?

—Què li fa creure que no en tinc? El passat mes d'abril, hi havia una cursa de 20-km a Lausana en què vaig participar. No vaig acabar la cursa sencera, no és la meua intenció fer-los creure el que no és. Al maig, vaig anar a les Illes Fiji, i just quan sortia de la residència presidencial, hi vaig veure un camp de rugbi on hi havia un equip entrenant-se. M'hi vaig

aproximar per observar i vaig preguntar a un jugador com anaven les coses per allà. Després m'invitaren a jugar.

—Thomas Bach corrent pel camp amb la pilota de rugbi sota el braç.

—No exactament. No em deixaren marcar, però hi ha el servei de toc, un servei ràpid en què l'equip alça el jugador de manera que aquest pot agafar la pilota en l'aire. Figura que aquesta era la meua funció. Primer m'havia d'agenollar al terra, i allí estava jo assegut a la gatxoneta mentre veia els jugadors donar-me ordres que no hi havia manera d'entendre. Quin mal de cuixes! En algun

moment s'adonaren que jo no entenia el fillà, i un d'ells em va dir en anglès "ei, tu també has de botar!" Així que ho vaig fer, i em van aixecar i vaig agafar la pilota i la vaig passar. Va funcionar meravellósament.

—Els primers Jocs Europeus van començar el passat 12 de juny a Bakú, capital de l'Azerbaidjan. Espera amb impaciència aquests torneigs?

—Sempre és un plaer veure esports i els atletes.

—Hi ha diverses opinions al respecte. A Azerbaidjan, alguns activistes i defensors dels drets humans estan empresonats per haver criticat els Jocs Europeus.

—No és el COI qui organitza els Jocs Europeus, sinó el Comitè Olímpic Europeu. Però, sigui com sigui, no vull convèncer ningú d'això amb tecnicismes.

—D'acord.

—Que els membres votin per un amfitrió no significa que estiguin d'acord amb les lleis del país. No és un vot a un sistema polític. El COI no és un govern mundial.

—Però de vegades actua com si ho fos. Abans de l'inici de les Olimpíades del 2008 a Pequín, el COI va emfatitzar que això ajudaria a l'obertura de la Xina a la resta del món.

—No, no ho fem, això. Els Jocs són la manera que tenim de donar exemple d'una societat oberta i lliure de discriminacions. A la Vila Olímpica volem crear un ambient sense prejudicis en què tots els atletes se sentin còmodes. I si durant el procés aconseguim que el país amfitrió accepti aquests principis, millor que millor. Però nosaltres hem de respectar les lleis d'un país sobirà. D'altra banda, Aràbia Saudita ha fet un gran esforç per acollir els Jocs Olímpics. La meua reacció fou: fins que les dones no tinguin el mateix accés que els homes als esports a Aràbia Saudita, fins que les dones no puguin ni tant sols entrar a l'estadi, no acceptarem cap sol·licitud.

—Reducir els esports a una sola qüestió és una manera de posar-s'ho fàcil. Per què no diu simplement que mentre a Aràbia Saudita els bloguers estiguin presos no es faran allí els Jocs?

—Li ho repeteixo. El COI és una organització esportiva. No podem canviar allò que generacions de diplomàtics i contínues resolucions de l'ONU no han pogut canviar.

—Des de 2014, al paràgraf sisè de la Carta Olímpica es prohibeix la discriminació relativa a l'orientació sexual.

Per als Jocs d'hivern del 2022, hi ha dos candidatures: Almatí i Pequín. Si fossin seriosos respecte al que diuen a la carta, haurien de descartar ambdues opcions.

—Per què?

—A Kazakhstan, els polítics han defensat, seguint el sistema rus, lleis homòfobes durant anys. I a la Xina hi ha clíniques on torturen els homosexuals amb electroxocs.

—Les responsabilitats del COI, d'igual manera que les oportunitats, van lligades als Jocs Olímpics i els processos que tenen lloc hi estan directament relacionats. Només som font d'inspiració per al desenvolupament de les societats i els països, no donem instruccions.

—Aleshores donem-hi la volta: podria dir-me un exemple de què el COI se sentís orgullós?

—De bon grat. A Sotxi hi havia problemes amb el pagament dels obrers que havien de treballar en l'esdeveniment esportiu. Nosaltres actuarem en benefici seu i parlarem amb el comitè d'organització rus. Finalment els treballadors reberen una paga de 6,2 milions d'euros. I ara, abans de seleccionar l'amfitrió per als Jocs de 2022, estem parlant amb distints grups com la Confederació Sindical Internacional (ITUC) i el Comitè per a la Protecció dels Periodistes (CPI). Fa dos mesos, vaig visitar l'Observatori dels Drets Humans (HRW) a Nova York. També portem endavant els nostres propis informes de la situació a Almatí i a Pequín.

—Ens equivoquem creient que, cada vegada més, els Jocs Olímpics atrauen dictadores i pseudodemocràcies que busquen rentar la seva imatge?

—Sovint escolto la idea preconcebuda que els països democràtics ja no estan interessats en els Jocs Olímpics. Aleshores, jo em pregunto què entenem per "democràtic". Repassem la llista de països on s'han fet els Jocs Olímpics, o on es faran en un futur pròxim: Sidney, Atenes, Pequín, Rio de Janeiro, Tòquio...

—... i Doha al 2024.

—D'on es treu vostè això?

—Qatar està plantejant-se sol·licitar-ho.

—No tenim cap sol·licitud seva per davant. De moment, Boston, Hamburg,

París i Roma han mostrat el seu interès per sol·licitar-ho. Així doncs, com pot veure, la seva tesi és bastant polèmica.

—En el futur, el COI permetrà que el país amfitrió reubiqui els esdeveniments esportius en un altre país si no disposa de les instal·lacions requerides per a la competició. Sembla que hi ha gat amagat.

—Què és el que no li agrada d'això?

—A Corea del Sud, on tindran lloc els pròxims Jocs d'hivern, no hi ha actualment pista de gel. El COI va suggerir que els esports com el bob i la luge tinguessin lloc a Japó. Corea del Sud ha decidit que construirà les seves pròpies instal·lacions.

—La nostra idea de reforma, l'Agenda 2020, encara no l'hem poguda aplicar a Pyeongchang perquè no són molts els contactes que hi tenim. Però és cert, férem l'oferta als coreans. Ara bé, no vam especificar Japó, podrien haver escollit un altre país. Els coreans no ho acceptaren i nosaltres no els hi podem forçar. Per la meua part, em sembla una decisió equivocada.

—Per què no ha modernitzat vostè els Jocs Olímpics de cap a peus? Qui podia saber, per exemple, quines disciplines conformarien el pentatló modern?

—Posar tot el programa olímpic en un mateix sac és com voler fer quadrat un cercle. És impossible aconseguir un programa que acontenti tothom. Ni tan sols un programa que acontentés Alemanya seria possible. Considero que hi ha dos qüestions que són clau: universalitat i reducció de la tensió entre tradició i progrés. La gent tenim alguns sentiments fortament arrelats per determinats esports, alguns inseparables de la història dels Jocs, dels quals no seria lògic prescindir per motius comercials. L'Agenda Olímpica de 2020 ofereix flexibilitat al programa. Ara el país amfitrió pot proposar un esport que desitjaria veure.

—Als japonesos els encanta el beisbol, així doncs, hi haurà beisbol als Jocs Olímpics de Tòquio de 2020. El beisbol va ser esport des de 1992 fins al 2008, però no va ser precisament un èxitàs.

—Un segon. Els japonesos han demanat incloure 25 esports. Als Jocs Olímpics d'estiu de la Joventut que es van celebrar a Nanquín l'any passat, hi vam tenir un laboratori esportiu on presentarem els →

→ patins en línia, el monopatí d'estel, el *wushu* i escalada.

—**Creu que els Jocs Olímpics són un bon lloc per al monopatí d'estel?**

—Sí.

—**S'inclourà el golf a les Olimpíades del 2016 a Rio. No és precisament un esport que tingui molt d'èxit entre els joves.**

—La decisió es va prendre al 2009. I, per ser-li sincer, jo penso que el golf sí que és popular entre els joves. Potser no en tots els continents, però això passa amb infinitat d'esports.

—**Sap quant costa un camp de golf a Rio?**

—No ho sé. Però serà el primer camp de golf públic a Rio. Fins ara, tots els camps són privats.

—**Val 20 milions d'euros. S'ha destruït una zona natural protegida per construir-lo. No en sap res, d'això, el COI?**

—En vaig parlar amb l'alcalde de Rio i em va dir que per compensar l'ús d'una zona natural protegida, es poblaria amb arbres una zona 17 vegades més gran. A més, s'han plantat 625.000 plàntules al camp de golf, unes plantes que no haurien estat mai plantades si no s'hagués construït el camp de golf. Les reserves naturals d'aigua potable no s'utilitzaran per al reg, ja que fa servir un sistema rotatiu. No sóc cap expert en enginyeria hidroelèctrica, però sé que el camp de golf no tindrà cap efecte pejoratiu pel que fa a la quantitat o la qualitat de les reserves d'aigua.

—**Sembla complicat.**

—A la vida no hi ha res que sigui fàcil.

—**S'han arrancat 60.000 arbres per tal de tenir pendents per als Jocs Olímpics d'hivern de 2018 a Pyeongchang.**

—En primer lloc, proposarem al comitè organitzador que hi havia un altre pendent que es podia usar, però no era això el que volien. En segon lloc, el Govern de Corea del Sud ens va informar que tot estava fent-se d'acord amb el reglament nacional.

—**Una cosa és la llei, i una altra de completament diferent és el sentit comú.**

—Deixi'm que li recordi la primera part de la meua última resposta.

—**El COI defensava transparència després de l'escàndol dels Jocs Olímpics d'hivern de 2002. Com ha pogut sortir benparat el COI d'un terreny on la FIFA ha rellicat?**

—El COI va tirar endavant reformes contundents. Per exemple, els càrrecs dels membres executius i del president tenen una permanència limitada, i l'edat màxima és de 70 anys. A més, als membres del COI se'ls prohibeix l'entrada a aquells països que han sol·licitat acollir els Jocs.

—**El president de la FIFA, Joseph Blatter, va presentar la seva dimissió. Però què ha de fer la FIFA per recuperar la seva credibilitat?**

—Ha de fer dues coses: primer ha de realitzar una investigació exhaustiva a les al·legacions i determinar què va passar exactament, i després ha d'introduir una reforma estructural completa.

—**Sap per què té també el COI una mala imatge?**

—No veig que la tingui. He conegut uns 120 caps d'Estat i Govern des que n'estic al càrrec. Allà on vaig trobo un gran interès i, sovint, una bona predisposició. El COI és oficialment un testimoni de l'Assemblea General de les Nacions Unides (UNGA). A més, cap empresa o

Aquesta tardor se celebrarà a Hamburg un referèndum que determinarà si la ciutat serà seu dels Jocs Olímpics d'Estiu 2024

televisió signaria tractes amb nosaltres que tinguessin vigor fins a 2031 si no confiessin en el COI. Consolidar lligams a llarg termini i amb valor econòmic amb nosaltres és la millor evidència de confiança.

—**Les propostes dels Grisons, Cracòvia, Estocolm i Munic d'acollir els Jocs Olímpics d'hivern al 2022 s'han vist afectades per l'oposició del públic. A Hamburg aquesta tardor se celebrarà un referèndum per saber si la ciutat acollirà els Jocs Olímpics d'estiu de 2024. El pre-ocupa el resultat?**

—No. No he fet cap enquesta, però tenint en compte el que he sentit, hi ha un ampli suport a Hamburg. Hi va haver problemes de comunicació als Grisons i a Munic, per això va fallar el referèndum local. Per exemple, no es va explicar massa bé que el COI destinava 775 milions d'euros als organitzadors.

—**L'Euro-2024, probablement, tindrà lloc a Alemanya. Pot suposar això un problema?**

—No, un país com Alemanya, que és fort econòmicament i fanàtic de l'esport, se'n sortirà.

—**Ha estat vostè oficial esportiu durant 30 anys. Fou vice-president del COI quan la candidatura de Leipzig per acollir els Jocs Olímpics al 2012 no va reeixir. Com a cap de la Confederació Esportiva dels Jocs Olímpics Alemanya (DOSB) ha intentat sense cap resultat portar els Jocs a Munic. Ara és el president del COI i Hamburg encapçala la competició per acollir els Jocs Olímpics de 2024. Sols se sentirà realitzat si, durant la seva carrera com a membre i president del COI, Alemanya aconsegueix ser l'amfitriona dels Jocs Olímpics?**

—[Silenci.]

—**No respon a la pregunta, senyor Bach...**

—Malgrat que el meu lloc de treball exigeix que sigui neutral, francament estaria encantat si Alemanya acollís els Jocs Olímpics. ●